

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 28ης Μαρτίου 2017 [αίτηση του High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Divisional Court) (Ηνωμένο Βασίλειο) — The Queen, κατόπιν αιτήσεως των: PJSC Rosneft Oil Company, πρώην OJSC Rosneft Oil Company κατά Her Majesty's Treasury, Secretary of State for Business, Innovation and Skills, The Financial Conduct Authority

(Υπόθεση C-72/15) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή — Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας (ΚΕΠΠΑ) — Περιοριστικά μέτρα λόγω ενεργειών της Ρωσίας που αποσταθεροποιούν την κατάσταση στην Ουκρανία — Διατάξεις της αποφάσεως 2014/512/ΚΕΠΠΑ και του κανονισμού (ΕΕ) 833/2014 — Κύρος — Αρμοδιότητα του Δικαστηρίου — Συμφωνία εταιρικής σχέσεως ΕΕ-Ρωσίας — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Αρχές της ασφάλειας δικαίου και της σαφούς νομοθετικής προβλέψεως των ποινών — Πρόσβαση στην αγορά κεφαλαίων — Χρηματοδοτική βοήθεια — Διεδνή αποθετήρια έγγραφα (Global Depositary Receipts) — Πετρελαϊκός τομέας — Αίτημα ερμηνείας των όρων «οχιστολιθικό» και «ύδατα με βάθος μεγαλύτερο των 150 μέτρων» — Απαράδεκτο]

(2017/C 161/02)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Divisional Court)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

The Queen, κατόπιν αιτήσεως των: PJSC Rosneft Oil Company, πρώην OJSC Rosneft Oil Company

κατά

Her Majesty's Treasury, Secretary of State for Business, Innovation and Skills, The Financial Conduct Authority

Διατακτικό

- 1) Τα άρθρα 19, 24 και 40 ΣΕΕ, το άρθρο 275 ΣΛΕΕ, καθώς και το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης έχουν την έννοια ότι το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι αρμόδιο να αποφανθεί προδικαστικώς, δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, επί του κύρους πράξεως εκδοθείσας βάσει των σχετικών με την κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας (ΚΕΠΠΑ) διατάξεων, όπως είναι η απόφαση 2014/512/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 31ης Ιουλίου 2014, σχετικά με περιοριστικά μέτρα λόγω ενεργειών της Ρωσίας που αποσταθεροποιούν την κατάσταση στην Ουκρανία, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση 2014/872/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 4ης Δεκεμβρίου 2014, υπό τον όρο ότι η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως αφορά είτε τον έλεγχο της τηρήσεως του άρθρου 40 ΣΕΕ από την απόφαση αυτή είτε τον έλεγχο της νομιμότητας των περιοριστικών μέτρων κατά φυσικών ή νομικών προσώπων.
- 2) Από την εξέταση του δεύτερου ερωτήματος δεν προέκυψε κανένα στοιχείο ικανό να επηρεάσει το κύρος του άρθρου 1, παράγραφος 2, στοιχεία β' έως δ', και παράγραφος 3, του άρθρου 7 και του παραρτήματος III της αποφάσεως 2014/512, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση 2014/872, ή των άρθρων 3 και 3α, του άρθρου 4, παράγραφοι 3 και 4, του άρθρου 5, παράγραφος 2, στοιχεία β' έως δ', και παράγραφος 3, του άρθρου 11, καθώς και των παραρτημάτων II και VI του κανονισμού (ΕΕ) 833/2014 του Συμβουλίου, της 31ης Ιουλίου 2014, σχετικά με περιοριστικά μέτρα λόγω ενεργειών της Ρωσίας που αποσταθεροποιούν την κατάσταση στην Ουκρανία, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) 1290/2014 του Συμβουλίου, της 4ης Δεκεμβρίου 2014.

Οι αρχές της ασφάλειας δικαίου και της σαφούς νομοθετικής προβλέψεως των ποινών (*nulla poena sine lege certa*) έχουν την έννοια ότι δεν αποκλείουν τη δυνατότητα κράτους μέλους να επιβάλλει ποινικές κυρώσεις που εφαρμόζονται σε περίπτωση παραβάσεως των διατάξεων του κανονισμού 833/2014, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 1290/2014, δυνάμει του άρθρου 8, παράγραφος 1, αυτού, πριν διευκρινιστεί επαρκώς από το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης το πεδίο εφαρμογής των εν λόγω διατάξεων και, συνακόλουθα, των συναφών ποινικών κυρώσεων.

- 3) Η φράση «χρηματοδοτική βοήθεια» που περιλαμβάνεται στο άρθρο 4, παράγραφος 3, στοιχείο β', του κανονισμού 833/2014, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 1290/2014, έχει την έννοια ότι δεν περιλαμβάνει τη διεκπεραίωση πληρωμών, αυτή καθαυτήν, από τράπεζα ή χρηματοπιστωτικό οργανισμό.
- 4) Το άρθρο 5, παράγραφος 2, του κανονισμού 833/2014, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 1290/2014, έχει την έννοια ότι απαγορεύει την έκδοση, από τις 12 Σεπτεμβρίου 2014, διεθνών αποθετηρίων εγγράφων (*Global Depositary Receipts*) δυνάμει συμβάσεως παρακαταθήκης με μια από τις οντότητες που απαριθμούνται στο παράρτημα VI του κανονισμού 833/2014, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 1290/2014, εφόσον τα έγγραφα αυτά ενσωματώνουν μετοχές μιας εκ των εν λόγω οντοτήτων εκδοθείσες πριν από την ως άνω ημερομηνία.

(¹) EE C 155 της 11.5.2015.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 29ης Μαρτίου 2017 [αίτηση του Verwaltungsgericht Darmstadt (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Furkan Tekdemir, νομίμως εκπροσωπούμενος από την Derya Tekdemir και τον Nedim Tekdemir κατά Kreis Bergstraße

(Υπόθεση C-652/15) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Συμφωνία Συνδέσεως μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Τουρκίας — Απόφαση 1/80 — Άρθρο 13 — Ρήτρα *standstill* — Δικαίωμα διαμονής των μελών της οικογένειας Τούρκου εργαζομένου ενταγμένου στη νόμιμη αγορά εργασίας κράτους μέλους — Ενδεχόμενη ύπαρξη επιτακτικού λόγου γενικού συμφέροντος ο οποίος δικαιολογεί νέους περιορισμούς — Αποτελεσματική διαχείριση των μεταναστευτικών ροών — Υποχρέωση των ηλικίας κάτω των 16 ετών υπηκόων τρίτων κρατών να κατέχουν άδεια διαμονής — Αναλογικότητα)

(2017/C 161/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgericht Darmstadt

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Furkan Tekdemir, νομίμως εκπροσωπούμενος από την Derya Tekdemir και τον Nedim Tekdemir

κατά

Kreis Bergstraße

Διατακτικό

Το άρθρο 13 της αποφάσεως 1/80 του Συμβουλίου Συνδέσεως, της 19ης Σεπτεμβρίου 1980, σχετικά με την προώθηση της συνδέσεως, που επισυνάφθηκε στη Συμφωνία Συνδέσεως μεταξύ της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και της Τουρκίας, η οποία υπογράφηκε στις 12 Σεπτεμβρίου 1963 στην Άγκυρα από τη Δημοκρατία της Τουρκίας, αφενός, και από τα κράτη μέλη της ΕΟΚ και την Κοινότητα, αφετέρου, και η οποία συνάφθηκε, εγκρίθηκε και επικυρώθηκε εξ ονόματος της Κοινότητας με την απόφαση 64/732/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 23ης Δεκεμβρίου 1963, έχει την έννοια ότι ο σκοπός που άπτεται της αποτελεσματικής διαχείρισεως των μεταναστευτικών ροών μπορεί να συνιστά επιτακτικό λόγο γενικού συμφέροντος δυνάμενο να δικαιολογήσει εθνικό μέτρο, θεσπισθέν κατόπιν της θέσεως σε ισχύ της αποφάσεως αυτής στο οικείο κράτος μέλος, βάσει του οποίου επιβάλλεται στους ηλικίας κάτω των 16 ετών υπηκόους τρίτων κρατών η υποχρέωση να διαθέτουν άδεια διαμονής για την είσοδο και τη διαμονή στο κράτος μέλος αυτό.

Ωστόσο, ένα τέτοιο μέτρο είναι δυσανάλογο σε σχέση με τον επιδιωκόμενο σκοπό καθόσον οι όροι εφαρμογής του όσον αφορά τα τέκνα τα οποία είναι υπήκοοι τρίτου κράτους, έχουν γεννηθεί στο οικείο κράτος μέλος και των οποίων ένας εκ των γονέων τους είναι Τούρκος εργαζόμενος που διαμένει νομίμως στο κράτος μέλος αυτό, όπως συμβαίνει στην περίπτωση του προσφεύγοντος της κύριας δίκης, υπερβαίνουν το αναγκαίο μέτρο για την επίτευξη του σκοπού αυτού.

(¹) EE C 118 της 4.4.2016.